

ב"ח

משרד החנוך והתורה - המחלקה לתרבות הורצית

גליונות לפרשת השבוע
מרכיבים נידו נחמה ליברית

לדעת הברכה (תשכ"א-כ"ב)

מ"ג כ"ו-כ"ז

א. שאלת כלליה

אברבנאל וכוונתו בשירות הכתובים הוא שאתרי שארזו הנביאים בדרך השבטים בפרט ראה עוד לכלול ברכותיהם ולחזקיה טי הוא הפועל אווה, וראה שהברכות אשר זכר כולם השפירו עלו לשלשה מיני ברכות.

החתה גבורה השבטים בנצחון האויבים וכבוד ארצם...
המין השני הוא מברכה הארץ בפרותיה וחבואותיה דשנותם ושלמותם...
והמין השלישי הוא בדכרות אלוחי ובעניינם חרונותיהם...
ולכן אחרי זכרון הברכות המרמיות כללן באשרו שכלט חן נאמנות מהם ית'.

- (1) מי הם השבטים אשר התברכו בכל אחד משלשה הסוגים?
- (2) מה המסוק אשר קטבו סחילה הטניה אל כל השבטים יחדיו?

ב. כ"ו-כ"ז

רש"י ד"ה אין כאל יסורו

דע לך יסורו שאין כאל בכל אלוהי העמים ולא צורך צורט.

רובב טמים

הוא אות, אלוה שבעזרך ובגאותו הוא רובב טמים

סעונה אלוהי קדש

לסעון ה ט החקים לאלוהי קדש, טקדט לכל אלוהי סובר לו טחקים לסבתו ומעונתו, ומתחת מעונתו כל בעלי צדק נוכניט.

צדעות עולט

סיחון וערג ומלכי כנען חוזיר תוקפו ובגדתו טל מולט לפיכך על כרחם יחרדו ויזערו וכחם חלט מפניו, לעולט אימת הגבוה על הנסוך. והוא טחכת והגבורה טלו יגרט מפניך אויב ויאמר לך חסדו.

סעונתו כל חיבה סחיו צריכת לקד בתחילתה חטיל לה ח'א בסופה.

(1) לטט מה הקדיון רט"י לפרוסו את המלים "דע לך"

(2) לטט מה חוסוף רט"י את המלים "הוא אות ואלה ס...."

מה חסוף בזה?

אא (3) כמה טובה רט"י בתמיסת התהבירית מה"א

לית אלוהתה כאלהה דיטראל,

דשכינתיה בנמיה בטעדר ותוקמיה נממיה חטיל

(4) למה חוסוף רט"י את המלים "ולעולט אויטת וגבורה על הנסוך" - מה צורך ים במליון אלה לחבנת המסוק?

אא (5) רוב ופרטניט טחבגדיט לדברי רט"י האחרוניט ד"ה סעונה.

מה חמיתה על דברי רט"י אלה כאן? וחלוט וטור כלל זה בכמה מקומות ולא תטוו עליו כלל?

ג. סעונה אלוהי קדש.

ראב"ע דע, כי "סעון" כמו סוכה וחמד (תחלינו ע"ו) "ויחי בעל. טוכו סעונתו בציון" ורבינו בן.

וחטעה כי סעונה טלך הוא אלוהי קדש כמו (תחלינו צ"א ט') "טליון סמח טעונך" (תחלינו צ' א') "סעון אותה היית לגו". ולעולט חספון לסעלה על לחוסה בו וחטקוס לסטה.

ומתחת צדעות עולט.

ראב"ע היחסכו אותך. וטעט "עולט טכן יחיו נצח ולא תחלונתה, וחמיון טלך לא יסור כי הוא 'אלוהי קדש', וחמטט קדטון וטיון לו ראמיה רוחרית. וטעט "ראמיה ואחרית" כגגז הנבראים.

אא (1) מה חן הרבים מהם "בן"?

(2) מי הוא נרטא פסקטו לדעון רט"י וטי תוא לדעת חראב"ע?

אא (3) חייט לחביו תוכנות לחכמתו מי סחגי הפרטניט - רט"י או ראב"ע - קרוב יותר לעזרסו חל סקרא?

3/

27
4) מה בין דר"י לבין ראב"י בפרוש המלה "עולות"?
מי מסביר קרוב יותר לשמוש המלה במקרא בכלל?

ד. מעונה אלוהי קדם

בראשית רבה ט"ח (ס)

(בראשית כ"ח י"א) "ויפגש במקום" ר' הובא בשם ר' אמרי אמרי מחגי פח מכנין שמו של הקב"ה וקורין אותו "מקום"? שהוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו, מן מן דכתיב (שמות ל"ג) "הנה מקום אתי" חזין חקב"י מקומו של עולם ואין עולמו מקומו.

א"ר יצחק בן חלפתא: כתיב (דב' ל"ג) "מעונה אלוהי קדם". אין אנו יודעים אם חקב"ה מעונה של עולמו ואם עולמו מעונה? מן מה דכתיב (תהלים צ') "ח' סעון ואתה" חזין חקב"ה מעונה של עולמו ואין עולמו מעונה.

א"ר אבהו בר יודן: לגבור שהוא רוכב על הסוס וכליו משופעים אילך ואילך. הסוס מפילה לרוכב ואין הרוכב מפילה לסוס, שבאמר (חבקוק ג') "כי תרבה על סוסך".

מעונה אלוהי קדם

העמק דבר עתה יבאר כח ישורון בענין הגנה ומלחמה עם אוסרת העולם. והלויט דישורון הם מעונה של אלוהי קדם. וכנוי של "אלוהי קדם" מבוואר ע"פ מדרש בראשית רבה: מתחילה עלה בדעתו ית' להטבין שכינתו למטה, אלא שעל פי חסא אדם עלה לרקיע חשבי, וע"י חסא קין עלה לרקיע השלישי וכן בדרך אגב והלאה, עד שעלה לרקיע חשביעי. וסבבו אברהם ואבינו התחיל להוריד שכינתו, וכן ביצחק וכן ביעקב עד שנתנה תורה לישראל ואז אפילו (תהלים ס"ח) "סוררים - לשכור ית' אלוהיט".

ובמבוא שמעת בריאת שמים וארץ היה הרצון שיחא מעונתו בארץ, מעונת הכי אומר הכתוב, אשר ישורון המה מעונה של אלוהי קדם. ו"קדם" שגנו אז עלת במחשבתו שיהא אדם יחאליה בט יחא המעונה.

וכינט בלשון "מעונה" שמענו דירה קבועה אבל לא ביתו סמט אליו כמו דר בקביעות שלא בביתו.

וסתחת זרועות עולם

העמק דבר: לוי מבעי בטעם שישראל בוני' ובמלכות בפני עצמו, אלא אפילו בטעם שחם תחת מלכויו, שחן חמה זרועות עולם, שכל טקום הסכינה טורה בישראל.

אא (1) מה תהבול העקרונות בינו לבין דברי ר' יצחק בן חלפתא בבראשית רבה בתפיטת היחס שבין ה' לעולם?

אא (2) לשם מה הוסיף בסוף דבריו שאין "מעונה" ביתו מסמט אלא דירה בלבד, אם כי דירה קבועה?

(3) מה בינו לבין רס"י בפירוש מלת "וטתחת"?

א (4) הספר מהי חסיבה הלחוצית החבירית המאפשרת את אי הבחירות של פסוקנו, שעליה בגוי חסדרט באטרו "אין אנו יודעים" אס...

ה. מעונה אלוהי קדם

אין כספיו מירת כסף.

כטעם (יטעית ס"ו) "השמים כסאי וחארץ היום רגלי"

עט איוזו תפיטת סכל התמימות טחוננו בגליוננו הוא מסבית?

חטאלות הסטוטטות א קטות וחטטוטות אא קטות ביותר. יפחור כל וחד לפי חבנתו. טאלות וגט חטוטות יט לטלות לד"ר נחמת ליבוביץ, סכונת קרית-מטון, ירטליון.

הזמנות חדשות לגליונות לעיון בפרשת השבוע לשנת תשכ"ב

וכן לעלוני ההדרכה, מתקבלות במחלקה לתרבות תורנית -

משרד החנוך והתרבות ירושלים.

דמי טנזי לסנה לגליון - 4 ג'.

דמי טנזי לסנה לעלון - 2 ג'.